

[RATYHABICYJA *sb f*

I sg ratyhabicyją.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Zezwolenie, zgoda; rathabitio Cn [ufność, nadzieja o cudzej woli, za dobre przyjęcie, pochwalenie; za dobre mienie – rathabitio Cn]:

Wyrażenie przyimkowe: »za [czyją] ratyhabicyją«: Slachethny Mikolay Dambrowski z doszwolienym braczei swei, za ktorzch sye rathihabitzią zapysvye, d[r]obrowolnye [!] vyznal, yz kmyeczia swego, w Dambrownię [!] na zrzebyv syedżączego, rzeczzonego Stachon, w sumye jedennasczie grziwyen pyenyądzi moneti polskiei slachethnei Annye Korzeniskiei [...] zastawvye y zapisvye ZapSqdKrak 127.

MP